

ת"פ 16463/08/14 - מדינת ישראל נגד נ ש ש

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 16463-08-14 מדינת ישראל נ' ש

בפני כבוד השופטת נאווה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נ ש ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג בשם תביעות ש"י

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מירב נוסבוים

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); איומים לפי סעיף 192 לחוק; ותקיפה סתם לפי סעיף 379 + סעיף 25 לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, לא יורשע בשלב זה ויופנה לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר לשם בחינת אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה.

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 16.7.15 עולה כי הנאשם בן 19, מתגורר בשנה וחצי האחרונות עם אביו בשכונת ה בירושלים. עובד כמלצר באולם אירועים, בעל 12 שנות לימוד, לא גויס לצבא.

משפחת מוצאו הינה חרדית המונה הורים גרושים ותשעה אחים ואחיות, כשהנאשם שני בסדר הלידה.

הוריו התגרשו לפני שנה וחצי, ומאז כל אחד מהם נישא בשנית. בשנת 2011 עברו ההורים הליך גירושין שכלל אירועי אלימות הדדית, והילדים היו חשופים לאירועים אלה.

המשפחה מוכרת במחלקת הרווחה של ע על רקע קשיים כלכליים, יחסים זוגיים מורכבים, וצורך בסיוע בכל הקשור בצרכי הילדים.

בשלב מסוים עברה המשפחה לא בעקבות הצעת עבודה של האב - באופן שלא צלח, והמשפחה חזרה לע.

תואר מצב של חוסר יציבות תעסוקתית של האב לאורך השנים, ועל כן מצב כלכלי ירוד, והיעזרות בקהילה ובתרומות. מתוארים קשיים בתפקוד ההורי ובכלל זה יכולת נמוכה להצבת גבולות ופניות נמוכה לצרכי הילדים.

האם כבת 41, מתגוררת כיום בע, עובדת במספר עבודות על מנת לפרנס את המשפחה. הקשר בינה לנאשם נותק בעקבות האירועים.

האב בן 52, עובד כמשגיח כשרות, ולאורך השנים עבד כאיש תחזוקה במועצה. בעבר הייתה מעורבות נמוכה מצדו בחייו של הנאשם על רקע תפיסת עולם נוקשה וביקורת מצדו על התנהלותו.

מהתרשמות שירות המבחן לנוער ניכר עיסוק האב בצרכים אישיים קיומיים וחוסר פניות לילדיו, בשל הצורך לדאוג לפרנסת המשפחה ולצרכיהם החומריים. ההתרשמות מהאם הייתה כי מעורבת בחיי הנאשם ומתקיימת ביניהם דינמיקה של יחסים חברתיים, אך ניכר כי חוותה קשיים אישיים ופניותה לצרכי הנאשם אינה גבוהה.

עובדת הסוציאלית של המשפחה דיווחה כי ההורים אינם מסוגלים להוות מקור לסמכות, ועל כן בתקופת התבגרותם של הילדים הם היו חשופים למצבי סיכון הכוללים שוטטות ושימוש בסמים. עד גיל 18 התגורר הנאשם בע ולאחר שאמו נישאה בשנית- שררה מערכת יחסים בעייתית וטעונה בינו לבין אביו החורג.

לאחרונה קיבל הנאשם פטור משירות צבאי עקב אי התאמה למרות שהיה קבוע לו תאריך גיוס ל 201.

הנאשם עבר מסגרות לימוד רבות, בגיל 13 למד בבי"ס "בא עקב מעבר המשפחה, ובתקופה זו החלה התדרדרות בהתנהגותו, נסיגה מאורח החיים החרדי ובדיקת גבולות מול ההורים.

בכתה ט' שולב בישיבה בב התקשה בהתמדה בלימודי הקודש, ועבר ללמוד במסגרת פנימיית "ט" ברמת הגולן בסיוע מחלקת הרווחה. לאחר כחצי שנה עזב מסגרת זו ושב לע.

במשך תקופה ארוכה לאחר מכן דווח כי שוטט ברחובות והחל לצרוך סמים, התנהג בצורה פרועה, ולא היה קשוב להוריו.

לאחר מכן השתלב במרכז יום "באיתמר המשמש מענה לנוער דתי מנותק ומשלב טיפול ולימוד. הנאשם הגיע בצורה סדירה ולקח חלק פעיל בקבוצות הטיפוליות ובטיפול פרטני, מסר בדיקות שתן נקיות ונראה כי המקום סיפק מענה מתאים לצרכיו. עם זאת דווח כי בשעות אחר הצהריים נהג להסתובב עם חברה שלילית שהיוותה עבורו מקור לתמיכה בתקופה בה הוריו התגוררו יחד בצל הסכסוך ביניהם. בעקבות מעורבותו הפלילית דאז, נעצר והורחק מע לבית סבו. עקב כך, פרש הנאשם ממסגרת הלימודים ונדד בין בתים שונים.

הופנה לשירות מבחן לנוער בשנת 2012 שהתרשם כי הינו בעל יכולות קוגניטיביות שנמצא לאורך שנים במשבר אישי על רקע פרידת הוריו והסכסוך הקשה ביניהם לו היה חשוף.

ניכר כי הנאשם לא מבין ולא מודע לסיכון הכרוך במצבו, לקשייו ולסיכונים הכרוכים בדרך התנהלותו בשנים האחרונות.

נראה כי הנאשם מונע ממקור שליטה חיצוני הכולל התנהגות אימפולסיבית ללא חשיבה מוקדמת, וניכר כי היה

מצוי בסיכון גבוה על רקע חוסר יציבות במגוריו ופניות נמוכה של הוריו לשמור עליו ולהיענות לצרכיו.

שיתוף פעולה של הנאשם עם השירות לא היה רציף, והומלץ בין היתר על צו השגחה זמנית בעניינו.

מדיווח שהתקבל משנת 2014 משירות המבחן לנוער עולה כי חלה התדרדרות בהתנהלותו של הנאשם בבית שכלל בין היתר דיבור לא מכבד אל אמו ובעלה, ריבים עם אחיו הצעירים ואי קבלת חוקי הבית.

בעקבות התיק הנוכחי- קיבל צו הרחקה ל-40 יום ושהה אצל אביו, התנהל בחוסר מעש, והתקשה להתמיד במקום עבודה.

בשיחה טלפונית עם אמו של הנאשם, המתלוננת בתיק, תארה דאגה רבה על רקע מצבו התפקודי של הנאשם בשנים האחרונות וחוסר יציבות בחייו. בעבר שררה ביניהם מערכת יחסים טובה כשהתגורר עמה, עת היה בסכסוך עם אביו על רקע דתי. היא התקשתה להפעיל סמכותה על הנאשם לאחר נישואיה בשנית וביקשה לשמור על המערכת המשפחתית.

תארה כי בבית שררה אוירה מתוחה עובר לאירועים, הנאשם היה מתוסכל, והיא ביקשה לעזור לו.

מעיון ברישומי הפלילי עולה כי ביום 19.1.15 קבע בימ"ש כי ביצע עבירות של החזקת נכס גנוב ושב"ר ונטישה במקום (שבוצעו ב-2011) וההליך הסתיים ללא הרשעה, לצד 8 חודשי מבחן, התחייבות פסילת רישיון בפועל ומותנה, ושל"צ בהיקף 50 שעות.

כמו כן קיים תיק פתוח בגין עבירות איומים וחבלה במזיד ברכב בשנת 2014 בו הוגש כתב אישום ביום בדצמבר 2014 והדיון בו נדחה לחודש אוקטובר 2015.

בתיק הנוכחי- הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לביצוע העבירות, תאר כי ברקע להן חש פגוע מאוד במערכת היחסים שלו עם אמו ואביו החורג, ומהתנהלותו כלפיו, והרגיש "בודד" מולו.

הנאשם תיאר מערכת יחסים קשה וטעונה ששררה באותו זמן, כשכל אחד מההורים היה ממריד אותו כלפי ההורה השני, וכתוצאה מכך- היה מתוסכל מהמצב, הגיע למצב של סבל וקושי, ובחוויתו - אמו העדיפה את בעלה על פניו. מצר על השלכות האירועים על עצמו.

השירות התרשם מבחור צעיר, עם כוחות ויכולות קוגניטיביות טובות, עם נסיבות משפחתיות מורכבות שהיה חשוף לסכסוך וגירושין בין הוריו ולאלימות.

כמו כן התרשם השירות מחוויות רגשיות קשות כשהוא נעדר יציבות, וחוסר מסגרת יציבה, תומכת ומכילה. לאורך השנים עבר מעברים רבים בין מסגרות לימוד, על רקע קשיים לימודיים והתנהגותיים שבאו לידי ביטוי בחוסר יכולתו לעמוד בכללי המסגרת ולהיות קשוב לסמכות.

תקופה ארוכה שהה ללא מסגרות מגורים, לימודים ותעסוקה קבועות, תוך קושי בהצבת גבולות מצד הוריו, שוטטות ושימוש בסמים בעבר, ונטייה להשפעה חברתית שלילית. היו תקופות סוערות בחייו באופן שהשליך על תפקודו והיכולת שלו להתמודד עם קונפליקטים וכעסים וביסוס שגרה בחייו.

לנאשם דימיון עצמי נמוך ברקע לביצוע העבירות כשחלה התדרדרות במצבו. בין היתר, מבטא בהתנהגותו קשיים ומתחים משפחתיים שקדמו למעורבותו בפלילים.

גורמי הסיכון להישנות התנהגות פוגעת בעתיד - הם היותו בחור צעיר החסר מערכות תמיכה יציבות בחייו ועוגן משפחתי שנמצא במצב סיכון.

גורמי הסיכון לשיקומו הם - העובדה כי גילה אלימות מופנית כלפי המשפחה המצביעה על קושי רגשי הקיים אצלו מול הדינמיקה המשפחתית המורכבת בעוד שכיום גר בנפרד מאמו וקיים ביניהם נתק, דבר המפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות. כמו כן הנאשם מצוי בקשר טיפולי סמכותי בשנים האחרונות.

ההערכה כי להרשעתו בדין עלולות להיות השלכות פוגעניות בתעסוקה ולימודים בעתיד, כשהנאשם ביטא רצון ללמוד נהיגה על משאית ולדבריו חושש כי הרשעה עלולה לחבל באפשרות זו, ועל כן ממליץ השירות על הימנעות מהרשעה.

כמו כן הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות כעונש חינוכי-הרתעתי, לצד צו מבחן לשנה תחת פיקוח השירות לצורך מעקב וטיפול, סיוע בהתמודדות במצבי משבר, הכוונה וליווי, כשיש בהתערבות טיפולית סמכותית לעזור לו ביו היתר בזיהוי מצבים מסכנים עבורו בעתיד.

4. ב"כ המאשימה טענה לעונש כי הנאשם יליד 1996, כשלחובתו רישום אחד ללא הרשעה מינואר 2015 בגין עבירות שבל"ר והחזקת נכס חשדו כגנוב.

בכתב האישום הנוכחי בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין אמו -דחף אותה בידיו לאחר שזרקה את צלחת האוכל שלו. בהמשך איים על בעלה של אמו ותקף את אחותו תוך הותרת סימן בפניה.

הערך המוגן בעבירות אלימות הוא שלום הציבור ובטחונו, תופעה זו מדאיגה, ועל כן יש להשית עונש מרתיע.

מהתסקיר עולה כי הנאשם מלצר באירועים, קיבל פטור משירות צבאי עקב אי התאמה, ולכן שאלת גיוסו אינה עוד על הפרק.

בהיותו נער -היו לנאשם נסיבות חיים קשות והוא מסר בדיקות שתן נקיות.

עם זאת, מהתסקיר עולה כי הוא מתקשה לקבל אחריות מלאה לביצוע העבירות וחש פגוע מאוד, עדיין נעדר יציבות ומסגרת במערכות התמיכה בחייו באופן המהווה גורם סיכון.

השירות המליץ על אי הרשעה ושל"צ תוך שמסתמך על גילו הצעיר, על הבעת חרטה ורצונו להוציא רישיון נהיגה למשאית -רצון שהובע באופן מילולי בלבד- הגם שלא הוכח כי לשם כך יש צורך בגיליון רישום פלילי נקי.

הנאשם לא עומד בשני התנאים, בהתאם להלכת תמר כתב, כיוון שמדובר בעבירות אלימות כלפי שלושה בני

משפחה שונים המלווים בחבלות, וכן אין נזק קונקרטי הואיל וסוגיית הגיוס לצה"ל אינה רלוונטית עוד. הוא מועסק כמלצר וקיים חשש לפגיעה בעתידו בשל גילו הצעיר, אבל אין די בחשש זה כדי להוות את הפגיעה קונקרטית הנדרשת.

כמו כן אי הרשעה מתאימה רק במקרים חריגים ואילו זו הסתבכותו השנייה של הנאשם עם החוק (מפנה לרע"פ 7109/14; רע"פ 3255/14).

מתחם העונש ההולם נע בין מע"ת או של"צ עד מספר חודשי מאסר.

לאור האמור, יש להרשיע את הנאשם לצד ענישה נלווית של מע"ת, של"צ, קנס והתחייבות.

מאידך ב"כ הנאשם טענה לעונש כי הנאשם בן 19, ובעת ביצוע העבירה היה בן ימים ספורים לאחר שמלאו לו 18 שנה וימים אלה הבדילו בין העמדתו לדין בפני בימ"ש זה לעומת בימ"ש לנוער.

כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי.

בימ"ש החל בשמיעת ראיות ונחשף לתמונה מצערת ומורכבת, שהגם שאינה מצדיקה עבירת אלימות, עדיין יכולה להסביר מדוע נער כבן 18 הגיב באופן שהגיב.

הנאשם אף הוא הגיש תלונות כנגד בעלה של אמו, שלא זכו לטיפול כמו התלונה נגדו, וחש מתוסכל מכך שאמו לוקחת את הצד של בעלה.

נשוא הריב היה על פגיעה באחיו הקטן של הנאשם, ע"י בעלה של האם. חילופי הדברים בינו לבין האם מדגישים את הכאב של הנאשם, כשהאם החליטה שהילד לא יאכל איתם, הוא מתיישב לאכול, והיא זורקת את האוכל שלו לפח.

הנאשם גם מצר על החבלה שנגרמה לאחותו- כשבשעת כעס דחף את מקל המטאטא ולא התכוון לפגוע בה.

הנאשם עבר להתגורר עם אביו לאחר האירוע.

הנאשם גדל בסיטואציה משפחתית קשה, ולכך הייתה השפעה אקוטית עליו. מדובר בנער מבולבל שהתמודד עם טלטלות קשות, בעל יכולות קוגניטיביות טובות שלא מממש אותן. הנאשם עסוק בהישרדות, כלכלית ורגשית, צריך לדאוג לעצמו, והעובדה שהתמתן אצל אביו ועובד בצורה מסודרת, מסר בדיקות שתן נקיות, מראות כי שזה תיק בו יש לו סיכויי שיקום טובים, ויש לסייע לו בגילו הצעיר.

ממכתבי המלצה של מדריך הנוער במועצה ומראש המועצה עולה כי הנאשם עשה שינוי, הצליח להתנתק משימוש בסמים, וההתייחסות אליו צריכה להיות כאל בגיר צעיר- שזו קטגוריה מיוחדת בה יש לתת בכורה לשיקולי שיקום ולהמלצת השירות.

התסקיר ממליץ על הימנעות מהרשעה, ואף במקרים חמורים יותר בפסיקה הסתיימו ההליכים ללא הרשעה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לאמץ את המלצת השירות ולהימנע מהרשעת הנאשם.

הנאשם הוסיף כי היה בלשכת גיוס ונאמר לו שהוא צו של אי נשיאת נשק בבימ"ש בפתח תקווה בגין התיק דנן, וכשהתיק ייסגר- הוא יוכל לחזור ולהיפגש עמם.

5. הכרעה

כלל יסוד הוא כי הימנעות מהרשעה הינו בבחינת חריג לכלל לפיו בימ"ש ירשיע נאשם מקום בו נקבע כי ביצע את העבירות המיוחסות לו, ויישומה ייעשה במשורה רק במקרים יוצאי דופן ומיוחדים, בכפוף לתנאים שנקבעו בפסיקה לפיהם על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337).

בכל הנוגע לעבירות אלימות, לא כל שכן במסגרת התא המשפחתית, קיים אינטרס ציבורי מובהק במיגורן, תוך הטלת עונשים מרתיעים וחמורים, בעיקר נוכח היותן של עבירות אלימות בתוך המשפחה בבחינת "מכת מדינה" במחוזותינו.

על מנת ליישם חריג זה, על נאשם להוכיח נזק קונקרטי שייגרם לו בעטייה של ההרשעה, שיש בה כדי לפגוע בסיכויי שיקומו.

על מהותו של הנזק הקונקרטי שהוכחתו נדרשת לעניין זה עמד בימ"ש העליון ברע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, מיום 10.11.14)-

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה (עניין לוזון; רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.4.2014); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2013)). החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם."

על עמדה זו חזר כב' הש' שהם ברע"פ 7109/14 צור סייג נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 20.11.14) בו דחה טענה לפיה גיל צעיר של נאשם, שאישיותו אינה בשלה, והוא מצוי בתחילת חייו הבוגרים, הוא שיקול רלוונטי ובעל משקל של ממש בשאלה של אי הרשעה, גם מקום בו לא הוצג בעניינו נזק מוחשי-קונקרטי.

בעניינו, הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי לסיכויי שיקומו בעטייה של ההרשעה דנן, למעט אמירה בעלמא בדבר רצון להוציא רישיון נהיגה על משאית-שאף לגופו של עניין לא הוכח כי הדבר ימנע ממנו בעטייה של הרשעה פלילית, ולאור טיב העבירות ונסיבות ביצוען, אלא שהוא אף שב והסתבך בפלילים חרף גילו הצעיר, כשבאמתחתו הליך פלילי קודם שהסתיים ללא הרשעה, בגין עבירות שבוצעו ב-2011, כ-3 שנים טרם האירוע דנן, באופן המלמד כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו דאז ע"י בימ"ש, ושב לסורו זו הפעם.

עם זאת, עניינו של הנאשם מחייב מתן עדיפות לשיקולי שיקומו באופן שיאפשר לו להיות תחת טיפול ופיקוח שירות המבחן, לצד ענישה מקלה שלא תפגע ביכולתו להשתלב במסגרות לימודים או תעסוקה, שיקנו לו יציבות מסוימת, ככל שירצה בכך.

אני סבורה כי בנסיבותיו של הנאשם - בהרשעתו תהא פגיעה אינהרנטית בסיכויי שיקומו, נוכח רצונו וכוונתו לשקם עצמו, אף ללא הצגת תכנית קונקרטית לכך.

יש לציין כי המחוקק התווה אפשרות הקלה בעונשו של הנאשם מפאת גילו הצעיר במסגרת תיקון 113 לחוק, שעה שמנה את הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו (**סעיף 40א(1) לחוק**) הרלוונטית לעניינו, כשיקול לקולא במסגרת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וכן אפשרות מכוח שיקולי שיקום **שבסעיף 40ד(א) לחוק**.

עניינם של "צעירים-בגירים" נדון בפסיקה רבות, והגם שאינה מהווה קטגוריה נפרדת הרי שעסקינן בקבוצת גיל בעלת מאפיינים מיוחדים בהיותה בתווך בין קטינות לבגירות.

הגם שאינם נדונים כקטינים, על כל המשתמע מכך, הרי שקיימת נטייה להקל בפסיקה בעונשם של אלה, בשל הרציונל לפיו מצויים בשלב בו אישיותם טרם בשלה, באופן המשפיע על התנהגותם והתנהלותם, חרף העובדה כי הינם בגירים לכל דבר ועניין בהתאם להגדרת המחוקק **בסעיף 1 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, ובסעיף 3 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962**.

עם זאת, יש לבחון כל מקרה לנסיבותיו כפי שנקבע בע"פ 7781/12 פלוגי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.6.13-).

"בית משפט זה קבע פעמים רבות כי בקביעת עונשם של 'בגירים צעירים'... יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי כעולה מתסקיר המבחן....נראה כי בקבוצה זו יש לייחס משקל גבוה יותר (בדומה לקטינים) כאשר ניתנת המלצה

של שירות המבחן לשלב את הנאשם במסגרת שיקומית, בשל קרבה לגיל הקטינות.... ברי כי ישנם מקרים בהם חרף העובדה שמדובר ב'בגיר צעיר', או אף בקטין, ישנם טעמים משמעותיים המחייבים לבכר את שיקולי ההרתעה והגמול על שיקולי השיקום (וכידוע, בית המשפט לא כבול להמלצות תסקיר המבחן, ורשאי הוא לסטות מהן, כפי שעשה במקרהו של המערער...)."

לאור כל האמור, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות הצריכות לעניין, יש הצדקה בהימנעות מהרשעת הנאשם בנסיבות אלה, ויש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינו מטעמי שיקום, כשיש יחס בלתי מידתי בין חומרת מעשיו - ומידת הפגיעה בו, בנסיבותיו וגילו - אם יורשע בדיון.

עיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה בין חומרת המעשה ונסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת עונש המוטל עליו (**סעיף 40 בלחוק**).

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים של שמירה על גופו, שלומו ובריאותו של הפרט, ועל שלווה נפשו, לא כל שכן במסגרת התא המשפחתי.

התנהגותו של הנאשם מהווה פגיעה ברף הבינוני-גבוה של ערכים אלה, מקום בו תקף שניים מבני משפחתו, תוך שימוש בחפץ ובידיו, השמעת איומים, וגרימת חבלות בגוף ונזק לרכוש (הגם שאישום זה נמחק מכתב האישום המתוקן, העובדות נותרו בו).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלות כי ביום **10.5.14** אמרה לו אמו כי לא יאכל עמם בעקבות ריב. בתגובה, אמר לה הנאשם כי אם הוא לא יאכל- איש בבית לא יאכל, ודחף אותה בידיו לאחר שזרקה את צלחת האוכל שלו.

בעקבות המהומה, הגיעו בעלה של האם ואחותו של הנאשם למקום והנאשם אמר לבעל כי עוד יצטער על היום שבו נולד. משפנתה האחות לנאשם וגערה בו בגין תקיפת אימם, השליך הנאשם צלחת שהתנפצה בקיר, נטל בידיו מטאטא, הדף אותו, וכתוצאה מכך- פגע המקל בפניה של אחותו והותיר אודם בלחיה הימנית (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**).

למותר לציין כי במעשיו יכול היה לגרום לנזק חמור יותר- אם בעטיה של הדיפת המקל על פניה של אחותו, אם בניפוץ זכוכית בסביבת בני משפחתו, ואם בדחיפתה של אמו (**סעיף 40ט(א)(3) לחוק**).

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות דנן, כפי שמובא בעובדות כתב האישום ובתסקיר בעניינו, מהן עולה כי בוצעו על רקע מתחים ששררו בינו לאמו ובעלה, כמו גם סכסוך הגירושין בין הוריו, תחושתו כי אמו מעדיפה את אביו החורג על פניו, וכי הוא ניצב מולו "בודד" במערכה, מצוקה רגשית שככל הנראה הגיעה לשיאה בפרובוקציה של זריקתה צלחת האוכל שלו בידיו אימו (**סעיף 40ט(א)(5) לחוק**).

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, מתחם העונש ההולם הכולל בעבירות בהן הודה הנאשם נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל.

עם זאת, כאמור נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעיקר גילו הצעיר, נסיבות ביצוע וסיכויי שיקומו, מצאתי כי יש מקום להשית עונשו באופן החורג לקולא מן הרף התחתון של המתחם האמור, בהתאם להמלצת התסקיר (סעיף 40ד(א) לחוק).

בחנית הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלות כי הנאשם צעיר כבן 19, שביצע את העבירה על סף הפיכתו מקטין לבגיר (סעיף 40יא(1) לחוק).

חרף האמור, בינואר 2015 הסתיים הליך פלילי אחר בעניינו ללא הרשעה בגין עבירות של החזקת רכוש גנוב ושבל"ר שבוצעו בשנת 2011 (סעיף 40יא(11) לחוק).

מהתסקיר עולה כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לביצוע העבירות, ותאר כי ברקע להן חש כאמור פגוע מאוד במערכת היחסים שלו עם אמו ואביו החורג, ומהתנהלותו כלפיו (סעיף 40יא(4) לחוק).

מהתסקיר עולה כי הוא אינו מבין או מודע לסיכון במצבו, לקשייו ולסיכונים הכרוכים בדרך התנהלותו בשנים האחרונות, מונע ממקור שליטה חיצוני הכולל התנהגות אימפולסיבית וניכר כי היה מצוי בסיכון גבוה על רקע חוסר יציבות מקומות מגוריו ופניות נמוכה של הוריו לשמור עליו ולהיענות לצרכיו.

עם זאת, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון במיוחס לו ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, ובכלל זה העדת המתלוננות (סעיף 40יא(6) לחוק).

מהתסקיר עולות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות והקשות בעניינו של הנאשם, זאת לאחר שנחשף בגיל צעיר להליך גירושין אלים וקשה של הוריו, חווה מצוקות כלכליות אליהן נקלעה המשפחה בשל העדר יציבות תעסוקתית של אביו, ועבר מסגרות רבות כשהוא נעדר כל יציבות משפחתית, תעסוקתית או לימודית. כל אלה הביאו את הנאשם לשוטטות והתנהגות פרועה, חבירה לחברה שולית ולשימוש בסמים, ולאי גיוסו לצבא עקב אי התאמה.

בעבר שולב הנאשם במרכז יום "מניפה" ביישוב איתמר המשמש מענה לנוער דתי מנותק ומשלב טיפול ולימוד, הגיע בצורה סדירה, לקח חלק פעיל בטיפול הפרטני והקבוצתי, ומסר בדיקות שתן נקיות.

בשנים האחרונות מצוי הנאשם בקשר טיפולי סמכותי עם שירות המבחן לנוער, הגם שלפני כשנה דווח כי חלה התדרדרות בהתנהלותו בבית, עד להוצאת צו הרחקה נגדו.

העובדה לפיה הפסיק הנאשם להסתבך בפלילים מספר פעמים, חרף גילו הצעיר, שימוש בסמים בעבר

והתרועעות בחברה שולית בעלת השפעה שלילית על התנהגותו, מעידה כי הצורך בהתערבות טיפולית -הינו מיד
ומובהק לבל תגרם התדרדרות נוספת בהתנהגותו, ועל מנת לסייע בידו לעלות על דרך הישר.

דווקא שלב זה בו הנאשם מתגורר אצל אביו, מצוי בנתק מאמו, מגלה יציבות תעסוקתית באופן יחסי ומצוי
בתחילתו של שינוי חיובי (כפי שעולה ממכתביהם של ראש המועצה ומדריך הנוער בע.)- יכול להוות "חלון
הזדמנויות" בו יהיה פנוי למעורבות טיפולית ע"י השירות, ולשינוי באורחות חייו.

מטעם זה מצאתי לאמץ את המלצת השירות באופן לפיו יוטלו עליו של"צ וצו מבחן בו ישולב בהליך טיפולי
מותאם לצרכיו, מתוך תקווה כי הפעם- ישכיל הנאשם לנצל את ההזדמנות שניתנה לו ולהתחיל את שיקומו.

5. לפיכך הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים, ללא הרשעתו בדיון:

א. של"צ בהיקף של 140 שעות על פי תכנית שירות המבחן.

ב. מבחן למשך 12 חודשים.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

7. עותק הפרוטוקול ישלח לשירות המבחן לצורך יישום גזר הדין.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ה, 10 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.